

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid](#) [\[Link\]](#).

Besluit in zaak 1339/2012/FOR - Bewering dat het feit dat de president van de ECB lid is van de G30, onverenigbaar is met de onafhankelijkheid, reputatie en integriteit van de ECB

Besluiten

Zaak 1339/2012/FOR - **Geopend op** 24/07/2012 - **Besluit over** 01/02/2013 - **Betrokken instelling** Europese Centrale Bank (Geen wanbeheer vastgesteld) |

Klager, de ngo Corporate Europe Observatory, stelde dat het feit dat de president van de ECB lid is van de Groep van dertig (G30), onverenigbaar is met de onafhankelijkheid, reputatie en integriteit van de ECB. Klager eiste dat de ECB haar president zou vragen zich terug te trekken uit de Groep.

De Ombudsman begreep uit de klacht dat de G30 volgens klager een belangengroep is die financiële privébelangen vertegenwoordigt en lobbyt om deze belangen te behartigen. Tevens werd gesuggereerd dat deze Groep een lobbyplatform voor privébelangen heeft bij de ECB. Ter onderbouwing betoogde klager dat (i) bepaalde leden van de G30 voor particuliere banken en beleggingsmaatschappijen werken of gewerkt hebben; (ii) de Groep hoofdzakelijk door particuliere banken wordt gefinancierd; en (iii) door de doelstellingen van de Groep privébelangen worden begunstigd.

Na zorgvuldige analyse van de argumenten van klager en het standpunt van de ECB stelde de Ombudsman vast dat veel leden van de G30 feitelijk vertegenwoordigers zijn van overheidsorganen, zoals andere centrale banken. Voorts zijn de financieringsbronnen van de Groep divers en is een deel van de financiële middelen afkomstig van overheidsorganen. Wat betreft de doelstellingen van de Groep oordeelde de Ombudsman dat op grond van het beschikbare feitenmateriaal kon worden gesteld dat de Groep eerder een discussiegroep was dan een belangengroep of lobbyorganisatie. Ook gaf de Ombudsman aan dat het in beginsel juist en zelfs noodzakelijk is dat de president van de ECB deelneemt aan passende discussiefora.

De Ombudsman verwierp daarmee de bewering dat het feit dat de president van de ECB lid is van de G30, onverenigbaar is met de onafhankelijkheid, reputatie en integriteit van de ECB en stelde geen wanbeheer vast bij de ECB.

De Ombudsman merkte wel op dat klager, gezien de ontoereikende antwoorden die hij aanvankelijk van de ECB had ontvangen, terecht zijn bezorgdheid over de kwestie had geuit. Tot slot deed hij twee voorstellen. De ECB zou met het oog op het waarborgen van transparantie op haar eigen website moeten vermelden dat haar president lid is van de G30. Bovendien zou de ECB gezien haar toegenomen zichtbaarheid en verantwoordelijkheden maatregelen moeten treffen om de kwaliteit van haar communicatie met het publiek te verbeteren.

De achtergrond van de klacht

1. Klager, Corporate Europe Observatory (CEO) [1], heeft in 2011 en 2012 contact opgenomen met de Europese Centrale Bank (ECB) in verband met het lidmaatschap van de president van de ECB van de „Groep van Dertig” [2]. In het licht van deze contacten was klager van mening dat het lidmaatschap van de president van de ECB van de Groep van Dertig de onafhankelijkheid van de ECB in gevaar bracht. Hij riep de ECB op haar president te verzoeken zich terug te trekken uit de Groep van Dertig. Aangezien klager niet tevreden was met de antwoorden die zij van de ECB kreeg, wendde klager zich tot de Ombudsman. Na onderzoek van de door klager aangevoerde argumenten en de antwoorden van de ECB aan klager, opende de Ombudsman een onderzoek en verzocht hij de ECB haar advies aan de Ombudsman voor te leggen.

Onderwerp van het onderzoek

2. Klager beweert dat het lidmaatschap van de president van de ECB van de Groep van Dertig onverenigbaar is met de onafhankelijkheid, reputatie en integriteit van de ECB. Klager stelde dat de ECB haar president moest verzoeken zich terug te trekken uit de Groep van Dertig.

Het onderzoek

3. Klager is op 27 juni 2012 bij de Ombudsman ingediend. De Ombudsman heeft op 24 juli 2012 een onderzoek geopend. De ECB heeft op 30 augustus 2012 haar advies uitgebracht. Klager heeft zijn opmerkingen op 29 september 2012 ingediend.

Analyse en conclusies van de Ombudsman

A. De bewering dat het lidmaatschap van de president van de ECB tot de Groep van Dertig onverenigbaar is met de onafhankelijkheid, reputatie en integriteit van de ECB

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

4. Klager voert aan dat de Groep van Dertig een „lobbyvoertuig” is dat gericht is op het bevorderen van particuliere financiële belangen. Zij voert aan dat het doel van de Groep van Dertig is om het debat over de regulering van de financiële sector wereldwijd te beïnvloeden door actiegerichte aanbevelingen te doen aan beleidsvormende gemeenschappen in de particuliere en de publieke sector. Zij concludeert derhalve dat het lidmaatschap van de Groep van Dertig onverenigbaar is met de positie van president van de ECB.

5. Volgens de klager vormt de Groep van Dertig een belangrijk raakvlak tussen particuliere banken en centrale banken, en dat een dergelijke regeling sommige van de grootste particuliere banken ter wereld in staat stelt invloed uit te oefenen op de topbestuurders van de belangrijkste centrale banken ter wereld, waaronder de ECB. Klager wijst erop dat de leden van de groep van dertig leidinggevenden en adviseurs van grote particuliere financiële instellingen omvatten, zoals Morgan Stanley, JP Morgan Chase en BNP Paribas.

6. Zij voegt daaraan toe dat de Groep van Dertig de doelstellingen van de „banklobby” op verschillende gebieden heeft gesteund.

7. Zij voert verder aan dat de activiteiten en het lidmaatschap van de Groep van Dertig ondoorzichtig zijn. Volgens klager kan het publiek niet op de hoogte zijn van de details van de betrokkenheid van de president van de ECB bij de Groep van Dertig, aangezien de vergaderingen van de Groep van Dertig vertrouwelijk zijn.

8. Klager stelt dat elke president van de ECB ervoor moet zorgen dat hij/zij niet onder invloed van een financiële lobby staat en niet is verbonden aan een forum of proces dat zijn onafhankelijkheid in gevaar zou kunnen brengen of tot een belangenconflict zou kunnen leiden. Zij voegt daaraan toe dat het de verantwoordelijkheid van de ECB is om ervoor te zorgen dat haar president onafhankelijk is en niet wordt belast door een belangenconflict.

9. Klager merkt op dat de vereisten van onafhankelijkheid en de afwezigheid van belangenconflicten zijn opgenomen in:

- Gedragscode voor de leden van de Raad van bestuur („de gedragscode”);
- De aanvullende ethische code voor de leden van de raad van bestuur; en
- De personeelsreglementen van de ECB, die het Ethisch Kader bevatten.

10. Zij voegt daaraan toe dat het vereiste dat de ECB onafhankelijk moet blijven, is neergelegd in artikel 130 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), dat als volgt luidt:

„Bij de uitoefening van de bevoegdheden en de uitvoering van de taken en taken die hun bij de Verdragen en de statuten van het ESCB [3] en van de ECB zijn opgedragen, mag noch de Europese Centrale Bank, noch een nationale centrale bank, noch enig lid van hun besluitvormende organen instructies vragen of aanvaarden van instellingen, organen of instanties van de Unie, van een regering van een lidstaat of van enig ander orgaan . De instellingen, organen en instanties van de Unie en de regeringen van de lidstaten verbinden zich ertoe dit beginsel te eerbiedigen en niet te trachten de leden van de besluitvormende organen van de Europese Centrale Bank of van de nationale centrale banken bij de uitvoering van hun taken te beïnvloeden.” (cursivering van mij)

11. Klager stelt dat, wil dit artikel enige betekenis hebben, waarborgen moeten worden toegepast, met inbegrip van waarborgen met betrekking tot de betrekkingen met vertegenwoordigers van particuliere banken.

12. De klager voegt hieraan toe dat artikel 3.5 van de Gedragscode bepaalt dat de betrekkingen van de leden van de Raad van bestuur met belangengroepen gebaseerd moeten zijn op een aanpak die verenigbaar is met hun onafhankelijkheid als leden van de Raad van bestuur en met het beginsel van integriteit. Klager merkt verder op dat de ECB een ethische functionaris heeft aangesteld om de gedragscode te handhaven. De ECB heeft klager echter meegedeeld dat de deelname van de president van de ECB aan de Groep van Dertig geen advies van de Ethisch Officier, noch enig overleg met de Raad van Bestuur met zich meebrengt. De ECB voegde eraan toe dat de deelname van de president van de ECB aan de Groep van Dertig verenigbaar is met de Gedragscode, aangezien „dialogoog en gedachtewisseling met derden verenigbaar is met de taken als lid van de Raad van Bestuur en het in artikel 130 VWEU neergelegde onafhankelijkheidsbeginsel”. Klager concludeert dat de ECB geen analyse heeft verstrekt van de Groep van Dertig, noch van de rol van de president van de ECB daarin.

13. Klager wijst er vervolgens op dat de aanvullende code, die betrekking heeft op de kwestie van uitnodigingen voor vergaderingen, in artikel 3 bepaalt dat de leden van de raad bijzondere voorzichtigheid moeten in acht nemen met betrekking tot „individuele uitnodigingen”. De aanvullende code bepaalt dat de leden van de raad van bestuur de ethische functionaris moeten raadplegen in geval van twijfel. Klager stelt dat de president van de ECB blijkbaar geen dergelijke raadpleging heeft gehouden.

14. Klager acht het ook relevant toe te voegen dat de president van de ECB ooit voor Goldman Sachs (een investeringsbank) heeft gewerkt.

15. Ten slotte wijst klager erop dat de ECB weliswaar op de hoogte is van het lidmaatschap van haar president van de Groep van Dertig, maar deze informatie niet openbaar maakt in het cv van de president op haar website.

Advies van de ECB

16. In haar aan de Ombudsman voorgelegde advies betoogt de ECB dat het lidmaatschap van de president van de ECB tot de Groep van Dertig volledig verenigbaar is met de onafhankelijkheid, reputatie en integriteit van de ECB en, bovenal, geen belangenconflicten met zich meebrengt. De ECB vatte haar standpunt als volgt samen. Ten eerste is de Groep van Dertig geen „lobby” of een „belangengroep”. Volgens de ECB is de Groep van Dertig veeleer een forum om van gedachten te wisselen over mondiale economische en financiële kwesties. Ten tweede voerde de ECB aan dat het van essentieel belang is dat de president van de ECB regelmatig vergadert en van gedachten wisselt met hooggeplaatste vertegenwoordigers van de publieke en private sector. Dergelijke contacten zijn onmisbaar voor de goede uitvoering van het mandaat van de ECB, aangezien zij een zeer waardevolle bron van informatie uit de eerste hand vormen over de ontwikkelingen in de mondiale economische en financiële omgeving waarin de ECB actief is. Zij stellen de ECB dus in staat een weloverwogen visie op die omgeving te ontwikkelen. Dergelijke contacten bieden de ECB ook een kanaal voor het communiceren van haar beleidsmaatregelen. Ten derde voerde zij aan dat het lidmaatschap van de president van de ECB tot de Groep van Dertig volledig in overeenstemming is met de strenge ethische normen die gelden voor de leden van de besluitvormende organen van de ECB. In het licht van de bovenstaande drie redenen heeft de ECB geconcludeerd dat de beweringen van klager ongegrond zijn.

17. Vervolgens licht de ECB haar standpunt in detail toe. Het beschrijft wat zij beschouwt als de aard van de Groep van Dertig. Het geeft een gedetailleerde uitleg van de rol en functie van de Groep van Dertig, haar doel en het lidmaatschap.

18. Wat in de eerste plaats het doel, de structuur en het bestuur betreft, stelt de ECB dat de Groep van Dertig een in 1978 opgerichte private, non-profit, publiek bekende internationale instantie is die tot doel heeft het begrip van internationale economische en financiële kwesties te verdiepen, de internationale gevolgen van besluiten in de publieke en private sector te onderzoeken en de keuzes te onderzoeken die beschikbaar zijn voor marktdeelnemers en beleidsmakers. Het bestaat uit hooggeplaatste vertegenwoordigers van de private en publieke sector, waaronder verschillende huidige of voormalige centrale bankpresidenten, evenals academici. De groep wordt momenteel voorgezeten door Jean-Claude Trichet (oud-president van de ECB). De volledige lijst van leden van de Groep van Dertig wordt openbaar gemaakt op de website van de Groep van Dertig.

19. Formeel is de Group of Thirty een commissie van een juridische entiteit genaamd de „The Consultative Group on International Economic and Monetary Affairs, Incorporated”, die in de Verenigde Staten is geregistreerd als een non-profit, belastingvrije organisatie. De dagelijkse besluiten met betrekking tot de werking van de Groep van Dertig worden genomen door de uitvoerend directeur in overleg met de functionarissen van de Groep van Dertig, naargelang van het geval. Beslissingen met betrekking tot leiderschap, lidmaatschap en beleid worden genomen door de raad van bestuur. Momenteel bestaan de Trustees uit de voorzitter van de Trustees en de Officiëren van de Groep van Dertig. Alle belangrijke kwesties die van invloed

zijn op het lidmaatschap en het beleid van de Groep van Dertig worden besproken tijdens halfjaarlijkse plenaire vergaderingen van de groep. De groep wordt ondersteund door verschillende bronnen: banken, niet-bancaire ondernemingen, centrale banken, particulieren en, voor specifieke projecten, stichtingen. De huidige lijst van contribuanten is opgenomen in een bijlage bij het jaarverslag van de Groep van Dertig [4] .

20. De ECB merkt verder op dat de Groep van Dertig openbaar beschikbare rapporten uitbrengt en regelmatig vergaderingen en seminars organiseert die een breder publiek bereiken. De belangrijkste evenementen zijn de twee jaarlijkse plenaire vergaderingen en de International Banking Seminars. De meeste leden nemen deel aan de plenaire vergaderingen. Een klein aantal vooraanstaande gasten neemt ook deel aan de besprekingen tijdens de plenaire vergaderingen. Bepaalde onderwerpen zijn een regelmatige focus van de Groep van Dertig's aandacht. Er wordt meestal gesproken over de internationale economische vooruitzichten in de komende 12 tot 24 maanden. De ontwikkeling van de financiële markten, met name in tijden van onzekerheid, is ook een centraal punt geworden. In 2010 en 2011 richtten de plenaire debatten zich op het herstel van de economieën na de financiële crisis. Tijdens de plenaire vergaderingen werd gedebatteerd over de oorzaken en gevolgen van de crisis, de lessen die moeten worden getrokken, de resterende uitdagingen en de impact van financiële en regelgevingshervormingen op de banksector. Tijdens de plenaire vergaderingen werd ook gesproken over ontwikkelingen in opkomende markteconomieën, kwesties met betrekking tot het internationale monetaire systeem, geopolitieke risico's en andere relevante en tijdige onderwerpen. De International Banking Seminars worden gehouden op hetzelfde moment als de jaarlijkse bijeenkomsten van het IMF en de Wereldbank. Deze seminars worden bijgewoond door leden en niet-leden, waaronder *onder* meer veel presidenten van de centrale banken, ministers van Financiën en voorzitters van de financiële sector. Elk seminar bevat presentaties door hooggeplaatste vertegenwoordigers van de private en publieke sector over de hele wereld. Relevante informatie over de activiteiten van de Groep van Dertig, met inbegrip van de besproken onderwerpen, alsmede sprekers tijdens seminars en deelnemers aan plenaire vergaderingen, is te vinden in het jaarverslag van de Groep van Dertig [5] .

21. Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat de Groep van Dertig geen lobby of belangengroep is die tot doel heeft elk besluitvormingsproces zodanig te beïnvloeden dat de particuliere belangen worden verdedigd. Het is eerder een forum voor verlichte en oprechte reflectie en debat over kwesties die van belang zijn voor de economische en financiële wereld, met als doel het begrip van internationale economische en financiële kwesties te verdiepen.

22. De ECB benadrukt vervolgens dat de president van de ECB noch een trustee noch een officier van de Groep van Dertig is (zoals hierboven beschreven, paragraaf 19).

23. De ECB stelt ook dat de president van de ECB, als lid van de Groep van Dertig, op uitnodiging en zonder vergoeding kan besluiten de door de Groep georganiseerde evenementen bij te wonen. Deze gebeurtenissen maken een gedachtewisseling over mondiale economische en financiële kwesties mogelijk. Informatie over deze evenementen, zoals de deelnemers en presentaties tijdens plenaire vergaderingen, seminars en studiegroepen, wordt openbaar gemaakt op de website van de Groep van Dertig. Dergelijke dialogen bieden, aldus

de ECB, een nuttige gelegenheid om niet alleen de opvattingen en percepties van internationale beleidsmakers, marktdeelnemers en academici beter te begrijpen, maar ook om de beleidsmaatregelen van de ECB aan een breder publiek uit te leggen. Om de correcte uitvoering van het mandaat van de ECB te waarborgen, moeten beleidsmakers van de ECB worden geïnformeerd over en inzicht krijgen in de ontwikkelingen in de mondiale economische en financiële omgeving. Het is dus niet in strijd met zijn institutionele rol voor de president van de ECB om vertegenwoordigers van die „omgevende omgeving” te ontmoeten, zowel uit de publieke sector als uit de particuliere sector, voor dialogen en gedachtewisselingen. In dezelfde geest organiseert de ECB jaarlijks meerdere conferenties die mensen uit de publieke en private sector en uit de academische wereld bijeenbrengen. Hieruit blijkt dat het lidmaatschap van de president van de ECB in de Groep van Dertig niet onverenigbaar is met de onafhankelijkheid van de ECB, maar juist binnen de grenzen van zijn positie valt. De ECB verklaart ook dat haar president bij deelname aan dergelijke gedachtewisselingen of debatten gebonden is aan het beginsel van onafhankelijkheid en het beroepsgeheim.

24. De ECB voert aan dat het lidmaatschap van de President van de Groep van Dertig niet tot een belangenconflict leidt. Het creëert geen schijn van een dergelijk belangenconflict en is evenmin in strijd met de bepalingen van het ethische kader van de ECB. De leden van de besluitvormende organen van de ECB zijn gebonden aan een alomvattend ethisch kader waarin de normen voor integriteit en gedrag worden gespecificeerd. Deze normen houden rekening met de bijzondere verantwoordelijkheid van de leden van de besluitvormende organen van de ECB om de integriteit en reputatie van de ECB en het ESCB als geheel te handhaven. Zij bevatten met name regels inzake het bijwonen van conferenties, recepties en culturele evenementen en inzake belangenconflicten en regels voor de openbaarmaking ervan, die in overeenstemming zijn met de normen die zijn vastgesteld in de aanbeveling van de Raad van Europa inzake gedragscodes voor overheidsfunctionarissen en de aanbeveling van de OESO inzake richtsnoeren voor het beheer van belangenconflicten in de openbare dienst. Ten eerste is het voor de goede uitvoering van het mandaat van de ECB noodzakelijk dat de president van de ECB regelmatig van gedachten wisselt met vertegenwoordigers van de mondiale economische en financiële omgeving waarin de ECB actief is. Ten tweede is de Groep van Dertig, zoals hierboven vermeld, geen belangengroep in de zin van artikel 3.7 van de Gedragscode voor de leden van de Raad van Bestuur, maar een niet-partijgebonden discussieforum. Ten derde biedt het lidmaatschap van de president van de ECB van de Groep van Dertig hem „geen potentieel voordeel voor zichzelf, zijn familie, zijn andere familieleden of vriendenkring en kennissen”. Een dergelijk lidmaatschap kan dus per definitie niet leiden tot enig privé- of persoonlijk belang, en nog minder tot elk belangenconflict of een schijn van belangen.

25. In het licht van het bovenstaande verklaart de ECB dat zij erop vertrouwt dat de voorgaande informatie over de Groep van Dertig voldoende bewijs vormt dat het lidmaatschap van de ECB-president van de Groep van Dertig geen duidelijk of feitelijk belangenconflict oplevert en de onafhankelijkheid van de president van de ECB niet in gevaar brengt.

Opmerkingen van de klager

26. Klager maakte de volgende opmerkingen met betrekking tot het advies van de ECB.

27. Wat de samenstelling van de Groep van Dertig betreft, merkt klager op dat, hoewel de ECB stelt dat de Groep van Dertig geen lobby of belangengroep is, maar een forum is voor het uitwisselen van standpunten over mondiale economische en financiële kwesties, zij erkent dat de Groep van Dertig bestaat uit vertegenwoordigers op hoog niveau van de particuliere en publieke sector en academici. Van de 32 huidige vaste leden werken er 12 voor particuliere financiële instellingen. Andere leden, stelt het, passeerden door „de draaideur”, werkend voor de particuliere sector en vervolgens de publieke sector, of vice versa.

28. Klager benadrukt ook dat belangrijke beslissingen met betrekking tot leiderschap, lidmaatschap en beleid van de Groep van Dertig worden genomen door de raad van bestuur en de „officers” van de Groep van Dertig. Binnen deze selecte groep werken vijf van de acht leden voor de particuliere financiële sector.

29. Wat de financiering van de Groep van Dertig betreft, merkt klager op dat hoewel het ECB-advies de vraag vermeldt, zij niet ingaat op de reden waarom dit een probleem zou kunnen vormen. Hoewel de aan de Groep van Dertig verstrekte bedragen niet worden vermeld, zijn 45 van de 79 financiële contribuanten aan de Groep van Dertig financiële ondernemingen of banklobbygroepen. Klager is van mening dat het feit dat de Groep van Dertig voor financiering van deze bronnen afhankelijk is, aantoont dat de Groep van Dertig een initiatief is dat door de particuliere financiële sector wordt bevorderd.

30. Wat de activiteiten van de Groep van Dertig betreft, merkt klager op dat de Groep van Dertig belangrijke studies verricht via werkgroepen die worden voorgezeten door een stuurgroep. Klager voert aan dat deze studies politiek advies opleveren.

31. In de afgelopen vier jaar heeft de Groep van Dertig vier belangrijke studies gepubliceerd over belangrijke kwesties met betrekking tot internationale financiële regelgeving, namelijk:

„De structuur van het financieel toezicht” (2008) door Paul Volcker (Groep van Dertig), Roger Ferguson (TIAA-CREF), Jacob Frenkel (AIG), Richard Debs (Morgan Stanley), Geoffrey Bell (Geoffrey Bell & co.), Arminio Fraga-Neto (Gavea Investimentos), E. Gerald Corrigan (Goldman Sachs), Gerd Häusler (Lazard International), Andrew Crockett (JPMorgan Chase), John Heimann (Financial Stability Institute), Jacques de Larosière (BNP Paribas), Stuart Mackintosh (Groep van Dertig).

„Hervorming van het Internationaal Monetair Fonds” (2009). Voorzitter: Jacob Frenkel (AIG). Vaste leden: Stanley Fischer (Bank van Israël), Arminio Fraga Neto (Gavesa Investimentos), Peter B. Kenen (professor), Guillermo Ort z (Banco de M xico), Stuart Mackintosh (Groep van Dertig).

„Financiële hervorming: een kader voor financiële stabiliteit (2009) door Paul Volcker (Groep van Dertig), Arminio Fraga Neto (Gavesa Investimentos), Tommaso Padoa-Schioppa (Promontory Financial Group), Stephen Thieke (RiskMetrics)

„Bevordering van financiële stabiliteit en veerkracht” (2010). Voorzitter: Roger Ferguson (TIAA-CREF), leden: het volledige lidmaatschap van de Groep van Dertig

Klager legt de nadruk op het feit dat bepaalde leden de meeste van deze studies onderschreven in hun hoedanigheid van „vertegenwoordigers” van de particuliere sector.

32. Klager stelt vervolgens een vraag over de rol van centrale bankiers in de Groep van Dertig. Kunnen zij, vraagt de klager, echt geassocieerd worden met wat „politiek advies” is ondertekend door enkele van de grootste financiële ondernemingen ter wereld?

33. In de bovenstaande context merkt de klager op dat de meeste centrale bankiers hun naam hebben gegeven aan belangrijke studies die de Groep van Dertig „in hun individuele capaciteiten” heeft verricht. Bijvoorbeeld, toen de Groep van Dertig haar rapport over het IMF in 2009 uitbracht, ondertekende de toenmalige president van de ECB, Jean-Claude Trichet, de studie in zijn individuele hoedanigheid. Volgens klager kan het presidentschap van de ECB niet worden gecombineerd met de goedkeuring van „beleidsdocumenten” die voornamelijk worden opgesteld door vertegenwoordigers van grote financiële instellingen, zelfs als de studie een formele disclaimer bevat. In de praktijk merken grote delen van de pers de voorbehouden van centrale bankiers niet op. Toen het rapport over het IMF werd gepubliceerd, werd het duidelijk ontvangen door de pers als een „Groep van Dertig” publicatie, en als zodanig een document ondersteund door alle Groep van Dertig leden.

34. Klager stelt dat de Groep van Dertig in belangrijke politieke debatten over financiële regelgeving in de afgelopen twee decennia, met inbegrip van debatten over de clearing en afwikkeling van effecten, over-the-counter-derivaten en over het gebruik van risicobeoordeling in de internationale bancaire regelgeving, een beleid heeft gevoerd ter ondersteuning van zelfregulering en zelftoezicht.

35. De klager stelt bijvoorbeeld dat de Groep van Dertig een belangrijk verslag heeft gepubliceerd, geschreven door vertegenwoordigers van JPMorgan, BNP Paribas, Morgan Stanley en de vereniging van derivatenhandelaren ISDA, waarin publiek toezicht of regelgeving werd afgewezen en een systeem van zelfregulering op het gebied van derivaten werd ondersteund. Klager verklaart dat het verslag van de Groep van Dertig, dat argumenten bevatte over waarom regeringen deze sector niet zouden moeten reguleren, werd gepromoot als het definitieve verslag over derivaten. Klager voegt hieraan toe dat, hoewel enige scepsis werd geuit in het interne debat in de Groep van Dertig (Paul Volcker (Federal Reserve) en Brian Quinn (Bank of England) op hun hoede waren over het gebrek aan aandacht voor systeemrisico's), binnen de groep een compromis werd gevonden. Vele fracties van dertig leden hebben zich vervolgens gezamenlijk ingespannen om de voorstellen waar te maken. JPMorgan maakte zijn eigen risicobeoordelingsmodel vrij beschikbaar in een verrassende stap om aan te geven dat de particuliere sector zich sterk inzet voor intern risicobeheer en lobbyisten uit de particuliere sector, zoals de American Bankers Association, omarmde de voorstellen van de Groep van Thirty. Het rapport van de Groep van Dertig werd belangrijker toen verschillende Amerikaanse regelgevende instanties het als een gezaghebbende bron begonnen te gebruiken.

Na een paar jaar, stelt de klager, had de Group of Thirty's zelfregulerings- en zelftoezichtbenadering haar critici gewonnen.

36. Klager stelt dat de invloed van de Groep van Dertig op de bancaire regelgeving in veel opzichten vergelijkbaar is met haar invloed op de regulering van derivaten. Volgens klager heeft de Groep van Dertig de voorwaarden van het debat over de omgang met systeemrisico's in het kader van de internationale bankenregelgeving vastgesteld. Volgens de klager stelde de Groep van Dertig voor om zelfregulering en zelftoezicht te gebruiken om risico's te beoordelen. Volgens klager heeft het werk van de Groep van Dertig de particuliere sector geholpen om overeenstemming te vinden in het debat over de zogenaamde Bazel II-overeenkomsten. In tegenstelling tot het proces inzake over-the-counter derivaten, was de strijd om interne risicobeoordeling geen open politieke strijd, maar vond plaats in het kader van internationale onderhandelingen, met weinig publiek debat. Voor zover er echter een openbaar debat was, speelde de Groep van Dertig er een rol in.

37. Volgens de klager bewijzen deze twee voorbeelden dat de Groep van Dertig veel meer is dan een denktank. Zij heeft, betoogt klager, blijk gegeven van een politieke voorkeur voor zelfregulering en zelftoezicht, en heeft gewerkt om deze als de norm in de mondiale financiële governance vast te stellen. Klager is in feite van mening dat het advies van de ECB een beeld naar voren brengt dat is gebaseerd op gedeeltelijke/onvolledige informatie over de aard zelf van de Groep van Dertig. Volgens klager heeft de ECB de neiging om de Groep af te beelden als een neutraal orgaan waarin wijze mannen abstracte theorieën uitwisselen. Volgens klager is dit niet waar. Integendeel, volgens de klager is de Groep van Dertig een club met ambities om het debat over financiële regelgeving wereldwijd vorm te geven om de resultaten te beïnvloeden.

38. Kortom, volgens klager vertoont de Groep van Dertig alle kenmerken van een „lobbygroep”: het wordt gefinancierd door particuliere financiële instellingen, het wordt gedomineerd door vertegenwoordigers van grotendeels dezelfde bedrijven (zijn publieke cijfers zijn meestal mensen die financiële instellingen vertegenwoordigen), het doel is om beleid te formuleren en financiële regelgeving te beïnvloeden, en historisch gezien is het bekend dat het positie heeft ingenomen dicht bij de posities van financiële ondernemingen. Het stelt dat het ook kan worden beschouwd als een „belangengroep” of „elite club”. Volgens klager is het zeker geen „neutrale denktank”.

39. Klager voert aan dat, indien de ECB een beschrijving had gegeven van de activiteiten van de president in de Groep van Dertig, dit een licht zou kunnen werpen op de kwestie op een manier die een onderzoek naar openbaar beschikbare informatie niet kan doen (ervan uitgaande dat de ECB toegang heeft tot of toegang kan krijgen tot deze gedetailleerde informatie). Klager stelt echter dat de informatie die de ECB in haar advies aan de Ombudsman verstrekt, van beperkte waarde is. Klager onderstreept dat de Groep van Dertig vergaderingen gesloten is voor het publiek. Als gevolg hiervan is weinig informatie over de interne werking van de groep te vinden in het publieke domein. Het advies van de ECB bevat echter geen nadere bijzonderheden over wat er in de Groep van Dertig seminars en vergaderingen gebeurt.

40. Klager merkt op dat de ECB verklaart dat haar president gebonden is aan het beginsel van

onafhankelijkheid en het beroepsgeheim wanneer hij deelneemt aan de Groep van Dertig vergaderingen en seminars. Deze bewering is onmogelijk te bevestigen, aangezien informatie over de interne procedures van de Groep van Dertig niet beschikbaar is.

41. Klager erkent dat de president van de ECB op de hoogte moet blijven en in contact moet blijven met andere centrale bankiers en kwesties moet bespreken die van belang zijn voor banken en financiële instellingen. De keuze van het milieu en de omstandigheden voor een dergelijke gedachtewisseling zijn echter zeer relevant. Het feit dat de ECB ook conferenties en seminars organiseert, doet niets af aan het belang van het lidmaatschap van de Groep van Dertig.

42. Klager merkt op dat de ECB in een eerdere brief heeft verklaard dat „de deelname van de heer Draghi aan de Groep van Dertig op zijn persoonlijke titel plaatsvindt, op uitnodiging”. Zij merkt op dat dit in het advies van de ECB niet wordt vermeld, wat suggereert dat het lidmaatschap van de Groep van Dertig „onbegrijpelijk is voor de goede uitvoering van het mandaat van de ECB”.

43. Wat ethische regels betreft, merkt klager op dat de Ombudsman de ECB heeft verzocht rekening te houden met twee afzonderlijke internationale ethische richtsnoeren. Tegen deze achtergrond merkt klager op dat het advies van de ECB opmerkelijk kort is en maakt hij slechts drie opmerkingen: De eerste opmerking is: „Voor de goede uitvoering van het mandaat van de ECB is het noodzakelijk dat de president van de ECB regelmatig van gedachten wisselt met vertegenwoordigers van de mondiale economische en financiële omgeving waarin de ECB actief is.” In dit verband verwijst de ECB naar artikel 3.4 van de Gedragscode voor de leden van de Raad van Bestuur, die luidt: „Zij kunnen echter uitnodigingen aanvaarden voor conferenties, recepties of culturele evenementen en daarmee verband houdende vermaak, met inbegrip van passende gastvrijheid, indien hun deelname aan het evenement verenigbaar is met de vervulling van hun taken als lid van de Raad van bestuur. In dit verband kunnen zij aanvaarden dat de organisatoren reis- en verblijfskosten die in verhouding staan tot de duur van hun verbintenis, vergoeden, behalve wanneer de organisatoren instellingen zijn die onder hun toezicht staan. In het bijzonder dienen de leden van de Raad van Bestuur bijzondere voorzichtigheid in acht te nemen ten aanzien van individuele uitnodigingen. Deze regels moeten ook van toepassing zijn op hun echtgenoten of partners, indien de uitnodigingen ook tot hen worden uitgebreid en hun deelname in overeenstemming is met de internationaal aanvaarde gewoonte.” De ECB verwijst ook naar artikel 3 van de aanvullende gedragscode voor de leden van de directie van de ECB. Dit artikel over „Aanvaarding van uitnodigingen” luidt: „De leden van de directie kunnen, met inachtneming van hun verplichting om het beginsel van onafhankelijkheid te eerbiedigen en belangenconflicten te vermijden, uitnodigingen voor conferenties, recepties of culturele evenementen en daarmee verbonden entertainment, met inbegrip van passende gastvrijheid, aanvaarden indien hun deelname aan het evenement verenigbaar is met de vervulling van hun taken of in het belang van de ECB is. In dit verband kunnen zij de betaling aanvaarden door de organisatoren van reis- en verblijfskosten die in verhouding staan tot de duur van hun verbintenis. In het bijzonder kunnen leden van de raad van bestuur uitnodigingen voor evenementen die op grote schaal worden bijgewoond, aanvaarden, terwijl zij bijzondere voorzichtigheid met betrekking tot individuele uitnodigingen in

acht moeten nemen. Vergoedingen die door de leden van de directie kunnen worden aanvaard voor lezingen en toespraken in hun officiële hoedanigheid, worden door de ECB gebruikt voor liefdadigheidsdoeleinden. Klager stelt dat, hoewel in de twee artikelen wordt benadrukt dat de leden van de Directie van de ECB uitnodigingen kunnen aanvaarden, dit niet betekent dat deelname aan de Groep van Dertig verenigbaar is met de taken van de president of met het belang van de ECB, noch impliceert dit dat de nodige voorzichtigheid is genomen met betrekking tot het beginsel van onafhankelijkheid en de noodzaak om belangenconflicten te vermijden. In dit verband voert klager aan dat de ECB de Groep van Dertig nooit grondig heeft beoordeeld.

44. Klager stelt dat een belangenconflict zeer goed kan worden gebaseerd op „vermoeden loyaliteit” aan een organisatie.

45. Klager merkt ook op dat, ondanks de onderhavige klacht bij de Ombudsman en de vrij wijdverbreide berichtgeving in de pers, het lidmaatschap van de president van de ECB van de Groep van Dertig nog steeds niet wordt weergegeven op zijn cv op de website van de ECB.

46. Tot slot stelt klager dat het absoluut noodzakelijk is dat de leiding van de ECB in het algemeen en de president in het bijzonder niet eens worden verdacht van ongepaste invloed van financiële lobby's. Klager is van mening dat het lidmaatschap van de president van de ECB van de Groep van Dertig een reden tot alarm is. Zij is van mening dat de kernbeginselen van de EU-Verdragen, evenals de ethische regels, door de ECB niet serieus zijn genomen. De onafhankelijkheid van de ECB kan in twijfel worden getrokken als bijvoorbeeld beleidsvragen worden opgelost binnen een kader als de Groep van Dertig. De reputatie van de ECB kan worden geschaad als bijvoorbeeld de woordvoerders van de Groep van Dertig rechtstreeks of onrechtstreeks suggereren dat de president van de ECB voorstellen steunt die door de particuliere sector worden begunstigd. Klager voegt daaraan toe dat belangenconflicten (schijnbaar of potentieel) — een concept dat deel uitmaakt van het algemene beginsel van het waarborgen van onafhankelijkheid — ook een bedreiging kunnen vormen als de president bijvoorbeeld een standpunt inneemt dat wordt geïnterpreteerd als loyaliteit aan een organisatie als de Groep van Dertig, of indien de president beleid zou bepleiten dat bijzonder gunstig zou zijn voor de in de organisatie vertegenwoordigde ondernemingen. Klager is van mening dat het advies van de ECB op geen enkele wijze tegemoetkomt aan de in haar klacht geuite bezwaren. Ook is klager van mening dat het advies van de ECB haar vrees bevestigt dat de ECB de zaak op geen enkel moment serieus heeft genomen, noch vóór of nadat de klager haar klacht had ingediend. Er is geen spoor, onderstreept het, dat de zaak is behandeld door de Ethische Officier. Dit brengt klager ertoe te benadrukken dat naast de eis dat de president de Groep van Dertig moet verlaten, de interne procedures van de ECB drastisch moeten worden verbeterd.

Beoordeling van de Ombudsman

47. Artikel 130 VWEU [6] en de statuten van de ECB [7] verplichten de leden van de besluitvormende organen van de ECB om onafhankelijk te handelen. De Ombudsman merkt op dat deze verplichting twee doelen dient. In de eerste plaats helpt het ervoor te zorgen dat de leden ernaar streven de taken uit te voeren en de doelstellingen van de ECB correct en volledig

te verwezenlijken en aldus bij te dragen tot de doeltreffendheid van de ECB. Ten tweede draagt de verplichting voor de leden van de besluitvormende organen van de ECB om onafhankelijk op te treden ook bij tot het waarborgen van de legitimiteit van de ECB in de ogen van de EU-burgers.

48. Naast hun verplichting om onafhankelijk op te treden, moeten leden van besluitvormende organen van de ECB ook belangenconflicten vermijden. De Ombudsman onderstreept dat de legitimiteit van de ECB en de EU in de ogen van de burgers niet alleen afhangt van het vermijden van **echte** belangenconflicten, maar ook van **schijnbare** belangenconflicten [8] .

49. De Ombudsman begrijpt klager om te stellen dat de Groep van Dertig een „belangengroep” is die particuliere financiële belangen vertegenwoordigt en een „lobby” is om deze particuliere financiële belangen te bevorderen. Klager stelt ook voor dat, als de Groep van Dertig zelf geen lobby is, zij particuliere belangen een platform biedt om te lobbyen bij de belangrijkste besluitvormers van de belangrijkste centrale banken ter wereld, waaronder de ECB. Klager concludeert derhalve dat het lidmaatschap van de Groep van Dertig niet verenigbaar is met de rol van President van de ECB en met zijn verplichting om onafhankelijk te blijven.

50. Na een zorgvuldige analyse van alle argumenten van klager begrijpt de Ombudsman dat klager zijn standpunt baseert dat de Groep van Dertig een belangengroep en een lobbyorganisatie is op de volgende drie hoofdgronden: (I) de samenstelling van de Groep van Dertig, met name het feit dat bepaalde leden van de Groep van Dertig momenteel werken of hebben gewerkt voor particuliere banken en investeringsmaatschappijen; (II) de financiering van de Groep van Dertig, die volgens de klager voornamelijk afkomstig is van particuliere bank- en investeringsmaatschappijen, en iii) de doelstellingen van de Groep van Dertig, die volgens de klager particuliere belangen begunstigen en tot uiting komen in de besproken kwesties en in de verslagen van de Groep van Dertig op het gebied van financieel en economisch beleid.

51. De ECB stelt dat de Groep van Dertig een forum is om van gedachten te wisselen over mondiale economische en financiële kwesties, met als doel het begrip van internationale economische en financiële kwesties te verdiepen. Het stelt dat de Groep van Dertig geen „lobby” of „belangengroep” is die tot doel heeft elk besluitvormingsproces zodanig te beïnvloeden dat particuliere belangen worden verdedigd.

52. Een „belangengroep” is, begrijpt de Ombudsman, een groep van fysieke en of rechtspersonen die een gemeenschappelijk belang hebben met betrekking tot een inhoudelijk vraagstuk en die met verschillende middelen trachten dat gemeenschappelijk belang te bevorderen. Een „lobby” kan worden opgevat als een belangengroep die ernaar streeft haar gemeenschappelijk belang te bevorderen door rechtstreeks invloed uit te oefenen op derden, waaronder overheidsfunctionarissen.

53. De Ombudsman zal hierna de argumenten van klager met betrekking tot de samenstelling, de financiering en de doelstellingen van de Groep van Dertig onderzoeken. Daarbij zal de Ombudsman niet alleen rekening houden met de opmerkingen van klager en de ECB, maar ook met de gepubliceerde informatie over de Groep van Dertig die beschikbaar is op de website van

laatstgenoemde.

De samenstelling van de Groep van Dertig

54. De Ombudsman merkt op dat de Groep van Dertig bestaat uit vooraanstaande academici die gespecialiseerd zijn op het gebied van economie en financiën; hooggeplaatste politici met ervaring op het gebied van economie en financiën; optredende en voormalige hooggeplaatste leden van centrale banken en internationale financiële organisaties; en hoge cijfers van particuliere banken en investeringsmaatschappijen. Het huidige lidmaatschap van de Groep van Dertig is als volgt [9] :

Paul A. Volcker (voormalig voorzitter van het Amerikaanse Federal Reserve System)

Jacob A. Frenkel (voorzitter JPMorgan Chase International)

Jean-Claude Trichet (voormalig president van de ECB; Eregouverneur, Banque de France)

Geoffrey L. Bell (uitvoerend secretaris van de Groep van Dertig); Voorzitter, Geoffrey Bell en Associates; Voormalig adviseur van de Bank van Venezuela)

Leszek Balcerowicz (Professor, Warschau School of Economics; Voormalig president van de Bank van Polen)

Mark J. Carney (gouverneur en voorzitter van de Bank of Canada; Voorzitter van de Raad voor financiële stabiliteit; Raad van Bestuur, BIS)

Jaime Caruana (General Manager, Bank for International Settlements; Voormalig gouverneur, Banco de España)

Domingo Cavallo (voorzitter en CEO, DFC Associates, LLC; Voormalig minister van Economische Zaken, Argentinië)

E. Gerald Corrigan (Managing Director, Goldman Sachs Group, Inc.; Voormalig president van de Federal Reserve Bank van New York)

Guillermo de la Dehesa Romero (directeur, Grupo Santander; Voormalig adjunct-directeur Banco de España)

Mario Draghi, president van de ECB

William C. Dudley (president van de Federal Reserve Bank van New York); Voormalig partner en algemeen directeur, Goldman Sachs)

Martin Feldstein (hoogleraar economie, Harvard University)

Roger W. Ferguson, Jr. (Voorzitter en CEO, TIAA-CREF; Voormalig voorzitter Swiss Re America Holding Corporation)

Stanley Fischer (Governor, Bank van Israël; Voormalig eerste directeur van het Internationaal Monetair Fonds)

Arminio Fraga Neto (oprichter van Gavea Investimentos; Voormalig gouverneur, Banco Central do Brasil)

Gerd Häusler (CEO, Bayerische Landesbank; Voormalig algemeen directeur en lid van de adviesraad, Lazard en Company)

Philipp Hildebrand (Senior Visiting Fellow, Blavatnik School of Government, Universiteit van Oxford; Voormalig voorzitter van de raad van bestuur, Zwitserse Nationale Bank)

Mervyn King (Governor, Bank of England)

Paul Krugman (hoogleraar economie, Princeton University)

Guillermo Ortiz (voorzitter Grupo Financiero Banorte); Voormalig gouverneur van Banco de Mexico; Voorzitter van de Raad van Bestuur, Bank voor Internationale Betalingen)

Raghuram G. Rajan (hoogleraar economie, Chicago Booth School of Business); Economisch adviseur van de premier van India)

Kenneth Rogoff (Professor Public Policy and Economics, Harvard; Voormalig hoofdconoom, Internationaal Monetair Fonds)

Tharman Shanmugaratnam (vicepremier en minister van Financiën en Manpower, Singapore; Voorzitter monetaire autoriteit van Singapore)

Masaaki Shirakawa (gouverneur, bank van Japan; Voormalig hoogleraar, Kyoto University School of Government)

Lawrence Summers (professor aan de Harvard University; Voormalig directeur van de Nationale Economische Raad; Voormalig voorzitter van de universiteit van Harvard; Voormalig minister van Financiën van de VS)

Lord Adair Turner (voorzitter van de Financial Services Authority); Lid van het House of Lords, Verenigd Koninkrijk)

David Walker (Senior Advisor, Morgan Stanley International, Inc.; Voormalig voorzitter Securities and Investments Board)

Axel A. Weber (voorzitter, UBS)

Yutaka Yamaguchi (voormalig vicegouverneur van de Bank van Japan)

Ernesto Zedillo (directeur, Yale Center for the Study of Globalization, Yale University; Voormalig president van Mexico)

Zhou Xiaochuan (gouverneur, Volksbank van China; Voormalig president van de Chinese bouwbank; Voormalig onderminister van Handel)

Abdlatif Al-Hamad (Senior-lid) (voorzitter van het Arabisch Fonds voor economische ontwikkeling; Voormalig minister van Financiën en Planning, Koeweit).

55. Uit een onderzoek blijkt dat meer dan de helft van de 38 leden huidige of voormalige hooggeplaatste functionarissen van overheidsinstellingen zijn, namelijk centrale banken, financiële toezichthouders en internationale openbare financiële instellingen, terwijl momenteel minder dan een derde voor particuliere ondernemingen werkt.

56. In het licht van de grote diversiteit van het lidmaatschap van de Groep van Dertig is de Ombudsman van mening dat het niet mogelijk is om alleen uit haar samenstelling te concluderen dat de Groep van Dertig een lobby is of een belangengroep met een „gemeenschappelijk belang” die de onafhankelijkheid van de ECB in gevaar zou kunnen brengen.

De financiering van de Groep van Dertig

57. Klager voert aan dat de wijze waarop de Groep van Dertig wordt gefinancierd, aantoont dat de Groep een initiatief is dat door de particuliere financiële sector wordt bevorderd. Klager legt de nadruk op het feit dat 45 van de 79 financiële bijdragers aan de groep financiële ondernemingen of lobbygroepen van banken zijn.

58. De Ombudsman heeft het jaarverslag van de Groep van Dertig (beschikbaar op zijn website) onderzocht en neemt nota van het volgende: de groep wordt ondersteund door banken, niet-bancaire bedrijven, centrale banken, particulieren en, voor specifieke projecten, stichtingen. De totale omzet bedroeg USD 646965 in het boekjaar 2010 en USD 618509 in het boekjaar 2011. Van deze inkomsten kwam USD 619547 uit bijdragen in 2010 en USD 597501 uit bijdragen in 2011. Het verkrijgt ook bescheiden bedragen uit de verkoop van papieren van de door haar geproduceerde studiedocumenten (elektronische kopieën zijn gratis beschikbaar op de website van de Groep van Dertig [10]).

59. De bijdragers aan de Groep van Dertig in de begrotingsjaren 2010 en 2011 waren de volgende:

Activiteiten in de omgeving van Absa Group Ltd

Gavea Investimentos

AIG, Inc.

Goldman Sachs en Co.

Arabisch Fonds voor Economische en Sociale Ontwikkeling

Internationale bank van de Golf

Asociación Española de Banca

Toyoo Gyohten

Oostenrijkse Nationale Bank

Monetaire autoriteit van Hongkong

Banca d'Italia

HSBC Holdings Plc.

Banco Central de Chile

Vereniging van Indian Banks

Banco de Galacia

Itau Unibanco

Banco de Portugal

Japan Credit Rating Agency

Banco Mercantil

JPMorgan Chase International

Banco Sabadell

Stichting Kaufman

Banco Santander

LCH Clearnet Group Limited

Bank Hapoalim

Mizuho Financial Group Inc.

Bank Leumi le-Israël BM

Monetaire autoriteit van Singapore

Geverifieerde leverancier — Bank of East Asia, Ltd.

Moore Capital Management

Bank van Nova Scotia

Morgan Stanley & Co., Internationaal

Bank van Tokyo Mitsubishi UFJ

Nationale Bank van Hongarije

BANKIA

Olayan Groep

Banque Centrale du Luxembourg

Stichting Open Society

Banque de France

People's Bank of China

Barclays

Reserve Bank van Australië

BMCE Bank

Reserve Bank van India

BM &F Bovespa

Peter Roth

BNP Paribas

Koninklijke Bank van Schotland

Brevan Howard

Thomas Russo

Brown Brothers Harriman & Co.

Sella Holding Banca

Caxton Associates

Singapore Government Investment Corporation

Centrale Bank en Financiële Diensten Autoriteit van Ierland

Beheer van het Soros-fonds

Centrale Bank van Barbados

Standard & Poor's

Centrale Bank van Malta

Sullivan en Cromwell

Centrale Bank van Jordanië

Sveriges Riksbank

CIB Bank Ltd

Zwitserse Nationale Bank

Citicorp

Zwitsers Re

Commonwealth Bank van Australië

TEMASEK

Krediet Suisse

Stichting Challenger

Danmarks Nationale Bank

Tudor Investerings

Stichting Debs

UBS

Deutsche Bank AG

Unicredito Italiano

Dubai Financial Services Authority

Stichting Whitehead

Roger Ferguson

60. De Groep van Dertig ontving in 2010 en 2011 ook uitkeringen in natura (bijvoorbeeld accommodatie, vergaderfaciliteiten...) van:

Arabisch Fonds voor Economische en Sociale Ontwikkeling

Bank Al Maghrib

Davis Polk & Wardwell, LLP

Federal Reserve Bank van New York

Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank

JPMorgan Chase

Morgan Stanley

Marokkaanse Bankiersbond

Voorzitterschap van de Zwitserse Bondsstaat

Zwitserse Vereniging van Bankiers

Zwitserse Nationale Bank

Wandtapijtnetwerken

TIAA-CREF

61. De Ombudsman wijst in de eerste plaats op de grote diversiteit van de bijdragers aan de Groep van Dertig. De contribuanten van fondsen en contribuanten in natura zijn particuliere banken en verzekeringsmaatschappijen, investeringsmaatschappijen, stichtingen zonder winstoogmerk, particulieren en overheidsinstanties, zoals nationale centrale banken en internationale openbare financiële instellingen.

62. Het is zo dat van de 88 contribuanten (die bijdragen uit fondsen en bijdragen in natura combineren), iets meer dan de helft particuliere banken of bankverenigingen, verzekeringsmaatschappijen of beleggingsmaatschappijen zijn. Het is echter belangrijk dat bijna een derde overheidsinstanties zijn [11], waaronder veel nationale centrale banken van de lidstaten van de EU. De Ombudsman is van mening dat het niet overtuigend is om te suggereren dat zoveel verschillende overheidsorganen, waaronder enkele nationale centrale banken van de EU, het gerechtvaardigd achten om bij te dragen aan de Groep van Dertig als het in feite „een initiatief zou zijn dat wordt bevorderd door partijen uit de particuliere financiële sector, met het oog op het bevorderen van hun belangen”.

63. In het licht van het bovenstaande is de Ombudsman niet van mening dat de wijze waarop de Groep van Dertig wordt gefinancierd het argument van klager ondersteunt dat de Groep van Dertig een initiatief is dat door partijen uit de particuliere financiële sector wordt bevorderd om hun belangen te bevorderen.

De doelstellingen van de Groep van Dertig

64. Klager voert aan dat de doelstellingen van de Groep van Dertig tot uiting komen in de kwesties die zij bespreekt en de verslagen die zij op het gebied van financieel en economisch beleid opstelt. Het beschrijft ook de rapporten van de groep als „partijdig”. Volgens klager begunstigen de doelstellingen van de groep particuliere belangen.

65. Volgens het advies van de ECB aan de Ombudsman omvatten de plenaire vergaderingen van de Groep van Dertig een bespreking van de internationale economische vooruitzichten gedurende de daaropvolgende 12 tot 24 maanden, terwijl de ontwikkeling van de financiële markten ook een centraal punt is geworden. In 2010 en 2011 concentreerden de plenaire debatten zich op het herstel van de economieën na de financiële crisis, de oorzaken en gevolgen van de crisis, de lessen die moeten worden getrokken, de resterende uitdagingen en de impact van financiële en regelgevingshervormingen op de banksector. Tijdens de plenaire vergaderingen werd ook gesproken over ontwikkelingen in de opkomende markteconomieën, kwesties die te maken hebben met het internationale monetaire systeem en geopolitieke risico's.

66. De Ombudsman heeft de openbaar beschikbare informatie op de website van de Groep van Dertig [12] zorgvuldig onderzocht. Deze informatie bevestigt dat dergelijke kwesties

inderdaad het onderwerp van de bovengenoemde plenaire vergaderingen waren. De Ombudsman is van mening dat dergelijke kwesties kennelijk relevant zijn voor de werkzaamheden van de ECB en dat het redelijk is dat de ECB het passend acht om over deze kwesties te debatteren.

67. Bovendien blijkt uit een evaluatie van de sprekers tijdens de plenaire vergaderingen in 2010 en 2011 dat de standpunten over de bovengenoemde kwesties zeer uiteenlopend waren. Van de 17 sprekers op de Groep van Dertig plenaire vergadering georganiseerd door de Bank Al Maghrib en het Arabische Fonds voor Economische en Sociale Ontwikkeling op 27 en 29 mei 2010, 11 werkte voor overheidsinstanties [13], vier werkte voor particuliere financiële instellingen [14] en twee waren academici [15]. Van de 19 sprekers op de Groep van Dertig plenaire vergadering georganiseerd door de Federal Reserve Bank van New York op 2-4 december 2010, 11 werkte voor overheidsinstanties [16], zes werkte voor particuliere financiële instellingen [17] en twee waren academici [18]. Van de 19 sprekers tijdens de groep van dertig plenaire vergadering, georganiseerd door de Zwitserse Nationale Bank op 26-28 mei 2011, werkten 12 voor overheidsinstanties [19], vier werkten voor particuliere financiële instellingen [20] en drie waren academici [21].

68. De ECB gaf aan dat de Groep van Dertig ook „International Banking Seminars” houdt. De Ombudsman heeft de agenda's van de International Banking Seminars voor 2009 en 2010 zorgvuldig bestudeerd, die openbaar beschikbaar zijn in het jaarverslag van de Groep van Dertig.

69. Het International Banking Seminar, georganiseerd door de Centrale Bank van Turkije op 5 oktober 2009, had de volgende agenda en sprekers:

Onderwerp 1: Groene schietpartijen: Hoe levendig en hoe duurzaam?

Sprekers

Wereldwijd perspectief, John Lipsky, eerste adjunct-directeur van het Internationaal Monetair Fonds

Europa, Jean-Claude Trichet, (toen) president van de Europese Centrale Bank

Japan, Masaaki Shirakawa gouverneur, Bank of Japan

Turkije, Durmu Yilmaz, gouverneur, centrale bank van Turkije

Onderwerp 2: Internationale coördinatie van het financieel en regelgevingsbeleid

Perspectief, Mervyn King, gouverneur, Bank of England

Perspective, Sheila C. Bair, voorzitter van de Federal Deposit Insurance Corporation

Perspectief, Mario Draghi, (toen) gouverneur, Banca D'Italia, (toen) voorzitter, Raad voor financiële stabiliteit

Perspectief, Jaime Caruana, General Manager, Bank voor Internationale Betalingen

Onderwerp 3: Zorgen voor opkomende markten

Perspectief, Duvvuri Subbarao, Gouverneur, Reserve Bank of India

Henrique de Campos Meirelles, gouverneur van Brazilië.

70. Het International Banking Seminar gastheer van de Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank op 10 oktober 2010 had de volgende agenda en sprekers:

Onderwerp 1. Globale economische vooruitzichten: Zijn er nog steeds stormen?

Sprekers

Ben S. Bernanke, voorzitter van het Federal Reserve System

Jean-Claude Trichet, (toen) president van de Europese Centrale Bank

Mervyn King, gouverneur van de Bank of England

Onderwerp 2: Alternatieve motoren voor economische groei

Sprekers

Zhou Xiaochuan, gouverneur, Volksbank van China

Montek Ahluwalia, adjunct-commissaris voor Planning, India

Luis Alberto Moreno, president van de Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank

Robert Zoellick, president van de Wereldbank

Onderwerp 3: Financiële hervorming: Zijn we er nog?

Sprekers

Paul A. Volcker, voorzitter van de Economic Recovery Advisory Board

Mario Draghi, (toen) gouverneur, Banca D'Italia, (toen) voorzitter, Raad voor financiële stabiliteit

Philipp Hildebrand, voorzitter van de Zwitserse Nationale Bank.

71. De Ombudsman is van mening dat de kwesties die in de bovengenoemde internationale bankenseminars worden besproken, duidelijk relevant zijn voor de werkzaamheden van de ECB en dat de ECB het redelijkerwijs passend zou kunnen achten dat haar president over deze kwesties debatteert. Bovendien blijkt uit een evaluatie van de sprekers tijdens deze International Banking Seminars dat de meningen over de bovengenoemde kwesties zeer uiteenlopend waren. Wat het seminar van 2009 betreft, neemt de Ombudsman nota van het feit dat van de negen sprekers acht voor overheidsinstanties werkten en slechts één voor een particulier financieel orgaan. Wat het seminar van 2010 betreft, merkt de Ombudsman op dat alle tien sprekers voor overheidsinstanties werkten.

72. De Ombudsman is van mening dat de agenda's en de diversiteit van de sprekers tijdens de plenaire vergaderingen en seminars van de Groep van Dertig tot de conclusie leiden dat de groep als zodanig moet worden aangemerkt als een discussieforum, in plaats van als een belangengroep of een lobby die particuliere belangen behartigt.

73. In het licht van de bevindingen in de punten 56, 63 en 72 hierboven is de Ombudsman van mening dat de argumenten van klager met betrekking tot de aard van de groep van 30 niet kunnen worden gehandhaafd.

74. Klager voert ook argumenten aan met betrekking tot wat hij ziet als het risico dat de president, en dus de ECB, kan worden geïdentificeerd met verslagen van de Groep van Dertig, en dat dit de onafhankelijkheid van de ECB in gevaar zou brengen.

75. De Ombudsman merkt op dat verslagen worden opgesteld door individuele leden van de Groep van Dertig en in eigen naam worden gepubliceerd of door werkgroepen worden opgesteld. Elk rapport dat door een individu wordt opgesteld, bevat de volgende verklaring: „*De standpunten in dit document zijn die van de auteur en vertegenwoordigen niet noodzakelijkerwijs de standpunten van de Groep van Dertig*”. Elk verslag van een werkgroep bevat de volgende verklaring: „*De standpunten in dit document zijn die van de werkgroep [onderwerp van het verslag] en vertegenwoordigen niet noodzakelijkerwijs de standpunten van alle individuele leden van de Groep van Dertig.*” Dus is er geen vereiste dat andere leden van de Groep van Dertig de standpunten van een bepaald individu of een werkgroep onderschrijven. Als zodanig beperken verslagen van andere personen of werkgroepen waaraan de president van de ECB niet heeft deelgenomen, op geen enkele wijze de onafhankelijkheid van de president van de ECB.

76. Hoewel de huidige president van de ECB niet lijkt te hebben deelgenomen aan de opstelling van een rapport van de Groep van Dertig sinds zijn benoeming tot lid van de ECB, heeft zijn voorganger dit gedaan. Zoals klager opmerkt (zie punt 34 hierboven), is het in oktober 2009 gepubliceerde verslag over de hervorming van het Internationaal Monetair Fonds opgesteld door een werkgroep waarin de heer Trichet, de toenmalige president van de ECB [22] lid was. Voorts wordt in het advies van de ECB uitdrukkelijk verklaard (zie punt 23 hierboven) dat de president van de ECB in de toekomst aan studiegroepen zou kunnen deelnemen.

77. De Ombudsman merkt op dat het de praktijk van de Groep van Dertig is om in verslagen aan te geven dat de leden „in hun individuele hoedanigheid” deelnemen, en dat de geuite standpunten niet noodzakelijkerwijs overeenkomen met die van de instellingen waarmee de leden zijn verbonden. Volgens de Ombudsman kon de ECB redelijkerwijs niet verwachten dat burgers en andere belanghebbenden een dergelijke verklaring als geloofwaardig zouden beschouwen indien het onderwerp van een verslag betrekking had op de verantwoordelijkheden van de ECB [23] . Naar de mening van de Ombudsman zullen **alle** verklaringen van leden van de besluitvormende organen van de ECB met betrekking tot de verantwoordelijkheidsgebieden van de ECB en **alle** acties van leden van de besluitvormende organen van de ECB met betrekking tot de verantwoordelijkheidsgebieden van de ECB, in de ogen van de EU-burgers en van andere belanghebbenden van invloed zijn op de perceptie van de ECB, zelfs als de auteur van de verklaring of actie verklaart dat hij of zij in een particuliere hoedanigheid handelt.

78. De Ombudsman heeft geen reden om te betwijfelen dat de ECB bij het overwegen van mogelijke deelname van leden van haar besluitvormende organen aan studiegroepen en de eventuele goedkeuring van verslagen van de Groep van Dertig, of enige andere entiteit, terdege rekening zal houden met de noodzaak om niet alleen te waarborgen dat haar institutionele belangen worden beschermd, maar ook met het essentiële belang van de EU als geheel dat de ECB, in de ogen van de burgers, als legitiem moet worden beschouwd.

79. Klager uit verder zijn bezorgdheid dat de loutere deelname van de president van de ECB aan de Groep van Dertig debatten en seminars hem bloot zou stellen aan ongepaste beïnvloeding van individuele belangen van de particuliere sector. Klager lijkt samenvattend te suggereren dat, zelfs als de Groep van Dertig zelf geen lobby is, zij particuliere belangen een platform biedt om te lobbyen bij de belangrijkste besluitvormers van de belangrijkste centrale banken ter wereld, waaronder de ECB.

80. De ECB voert aan dat het in het algemeen essentieel is dat de president van de ECB regelmatig vergadert en van gedachten wisselt met vertegenwoordigers op hoog niveau van de publieke en private sector, aangezien dergelijke bijeenkomsten en uitwisselingen een zeer waardevolle bron van informatie uit de eerste hand vormen over de ontwikkelingen in de mondiale economische en financiële omgeving waarin de ECB actief is en haar in staat stellen een geïnformeerd beeld van die omgeving te ontwikkelen. Dergelijke bijeenkomsten bieden de ECB ook een kanaal voor het communiceren van haar beleidsmaatregelen.

81. De Ombudsman is van mening dat het legitiem is dat leden van de besluitvormende organen van de ECB een passend openbaar en particulier debat voeren over kwesties die van belang zijn voor de werkzaamheden van de ECB. Een debat voeren stelt de ECB in staat haar acties uit te leggen en te rechtvaardigen aan belanghebbenden, onder meer aan de burgers. Een dergelijk debat helpt de ECB ook bij het verzamelen en begrijpen van informatie en perspectieven over economische en financiële kwesties die relevant zijn voor haar werkzaamheden, zodat zij haar rol beter kan vervullen en haar doelstellingen kan verwezenlijken. Het is dus in beginsel juist en zelfs noodzakelijk dat de leden van de besluitvormende organen van de ECB deelnemen aan passende discussiefora.

82. De Ombudsman merkt op dat artikel 11 van het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalt dat

„1. De instellingen stellen de burgers en representatieve verenigingen met passende middelen in de gelegenheid hun standpunten op alle gebieden van het optreden van de Unie kenbaar te maken en publiekelijk uit te wisselen.

2. De instellingen voeren een **open** , transparante en regelmatige dialoog met representatieve verenigingen en het maatschappelijk middenveld.

Volgens de Ombudsman impliceert de verplichting om een „open” dialoog met het maatschappelijk middenveld te voeren ook dat de dialoog evenwichtig moet zijn, waardoor diverse gesprekspartners een passende gelegenheid krijgen om kwesties te bespreken die relevant zijn voor de werkzaamheden van de ECB. Deze opmerking houdt niet in dat leden van de besluitvormende organen van de ECB alleen moeten trachten samen te werken met die maatschappelijke organisaties die intern de volledige diversiteit van standpunten over kwesties die relevant zijn voor de werkzaamheden van de ECB omvatten. Het is inderdaad onwaarschijnlijk dat zulke allesomvattende groepen bestaan. Het betekent veeleer dat er inspanningen moeten worden geleverd om het werk van de ECB in diverse fora te bespreken, naast het bespreken van de werkzaamheden van de ECB in het kader van entiteiten zoals de Groep van Dertig. De Ombudsman merkt op dat de ECB dit beginsel erkent en dat zij het toepast door meerdere seminars te organiseren over kwesties die verband houden met haar werkzaamheden.

83. De Ombudsman is het met klager eens dat het waarschijnlijk is dat sommige leden van de Groep van Dertig, wanneer zij deelnemen aan haar debatten en seminars, ernaar streven de belangen van de organisaties waarvoor zij werken te behartigen [24] . De Ombudsman merkt echter op dat het een impliciet kenmerk is van elk debat dat door de president van de ECB wordt gevoerd, dat gesprekspartners hem zullen proberen te overtuigen van de gegrondheid van hun standpunten. En vice versa. De president van de ECB zou immers, wanneer hij deelneemt aan de Groep van Dertig activiteiten ter bevordering van de belangen van de ECB en de EU, door (met inachtneming van de noodzaak van het beroepsgeheim [25]) de standpunten van de ECB over kwesties die verband houden met haar rol, meedelen, teneinde andere besluitvormers en belanghebbenden te overtuigen over de verdiensten van de standpunten van de ECB en het verkrijgen van informatie over het gebruik ervan aan de ECB. Niets wijst erop dat een dergelijk debat de onafhankelijkheid en integriteit van de ECB of haar president in gevaar zou brengen. Bij dit standpunt houdt de Ombudsman naar behoren rekening met de diversiteit van de leden van de Groep van Dertig en met het onderwerp van de recente plenaire vergaderingen en seminars (zie de paragrafen 65-73 hierboven).

84. Klager voert verder aan dat deze debatten niet transparant zijn, in die zin dat ze achter „gesloten deuren” worden gevoerd en dat de inhoud ervan niet openbaar is. Zij stelt ook dat de ECB het lidmaatschap van haar president van de Groep van Dertig niet openbaar heeft gemaakt.

85. De Ombudsman onderstreept dat transparantie een cruciale rol speelt bij het bevorderen van het vertrouwen van de burgers in de goede werking van de EU en haar instellingen. Transparantie speelt met name een belangrijke rol bij het bevorderen van het vertrouwen van de burgers dat besluitvormers onafhankelijk handelen en zonder belangenconflicten die hun oordeel kunnen verstoren.

86. De Ombudsman is van mening dat, wanneer de president van de ECB aan een vergadering deelneemt, het doel van de vergadering, de identiteit van de andere deelnemers en de besproken onderwerpen normaliter als openbare informatie moeten worden beschouwd, tenzij er een legitieme reden voor vertrouwelijkheid bestaat, zoals de noodzaak om het openbaar belang te beschermen met betrekking tot het financiële, monetaire of economische beleid van de EU of een lidstaat [26] . De Ombudsman merkt in dit verband op dat de website van de Groep van Dertig op zijn minst basisinformatie van bovenvermelde aard lijkt te bevatten.

87. De Ombudsman merkt ook op dat artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie het recht omvat om aan een van de instellingen te schrijven en een antwoord te krijgen. Zo hebben burgers de mogelijkheid om de ECB aanvullende informatie te vragen over elke specifieke Groep van Dertig vergaderingen waaraan de president van de ECB deelneemt.

88. De Ombudsman merkt ook op dat het lidmaatschap van de voorzitter van de Groep van Dertig nooit een geheim was, aangezien het op de website van de fractie werd gepubliceerd. De Ombudsman is echter van mening dat het ook in overeenstemming zou zijn met het transparantiebeginsel dat de ECB op haar eigen website het feit dat haar president lid is van de Groep van Dertig, openbaar zou maken. Bovendien lijkt er geen goede reden, *prima facie* , waarom dit niet kon worden gedaan door de informatie op te nemen in het cv van de president (de huidige versie van zijn cv informeert burgers niet alleen over de opleiding en eerdere loopbaan van de president (inclusief zijn werk bij Goldman Sachs), maar ook over het feit dat hij lid is van de raad van bestuur van het Princeton Institute for Advanced Study [27]). De Ombudsman zal dienovereenkomstig nog een opmerking maken.

89. Klager vestigt voorts de aandacht op het feit dat de aanvullende ethische code voor de leden van de directie van de ECB bepaalt dat de leden van de raad van bestuur de ethische functionaris moeten raadplegen in geval van twijfel over uitnodigingen om evenementen van derden bij te wonen. Klager bekritiseert het feit dat de president van de ECB blijkbaar geen dergelijk overleg heeft gepleegd met betrekking tot zijn lidmaatschap van de Groep van Dertig. De Ombudsman onderstreept het belang van volledige naleving van de ethische regels van de ECB). Hij benadrukt dat, indien een lid van de besluitvormende organen van de ECB twijfelt over de vraag of deelname aan een bepaald evenement of organisatie zijn onafhankelijkheid en integriteit en de onafhankelijkheid en integriteit van de ECB in twijfel zou kunnen trekken, hij of zij de ethische functionaris moet raadplegen. In het onderhavige geval is de Ombudsman echter, gelet op het hierboven uiteengezette bewijsmateriaal, van mening dat de president van de ECB geen reden had om aan te nemen dat zijn lidmaatschap van de Groep van Dertig zijn onafhankelijkheid en integriteit, of de onafhankelijkheid en integriteit van de ECB in gevaar zou kunnen brengen.

90. Alvorens af te sluiten onderstreept de Ombudsman dat de financiële crisis de publieke zichtbaarheid van de ECB en de verwachtingen van het publiek over haar rol aanzienlijk heeft vergroot. Bovendien merkt de Ombudsman op dat in de toekomst waarschijnlijk verdere verantwoordelijkheden aan de ECB zullen worden toevertrouwd, met name met betrekking tot het toezicht op banken. Deze ontwikkelingen betekenen dat niet alleen de ECB, maar ook de EU als geheel er belang bij heeft ervoor te zorgen dat de ECB de kwaliteit van haar communicatie met het publiek verder verbetert. De Ombudsman zal in dit verband ook nog eens een opmerking maken.

91. In haar advies aan de Ombudsman over deze klacht heeft de ECB een gedetailleerde toelichting gegeven over de aard van de Groep van Dertig en waarom zij het passend acht dat haar president er lid van is. Toen klager daarentegen voor het eerst contact opnam met de ECB, was zijn antwoord vaag en defensief. De Ombudsman is derhalve van mening dat klager volledig gerechtvaardigd was het eerste antwoord van de ECB niet te aanvaarden en inderdaad een openbare dienst te verrichten door zich tot de Ombudsman te wenden en daarmee de ECB een tweede kans te geven om de zaak te verduidelijken.

92. Met betrekking tot de bewering van klager dat het lidmaatschap van de president van de ECB tot de Groep van Dertig onverenigbaar is met de onafhankelijkheid, de reputatie en de integriteit van de ECB, is de Ombudsman om de hierboven uiteengezette redenen van mening dat de bewering niet gerechtvaardigd is. Er is dus geen basis voor de Ombudsman om een standpunt in te nemen met betrekking tot de bewering van klager. De Ombudsman sluit het onderzoek dus af met een bevinding dat er geen sprake is van wanbeheer.

B. Conclusie

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman de klacht af met de volgende conclusie:

De bewering dat het lidmaatschap van de president van de ECB tot de Groep van Dertig onverenigbaar is met de onafhankelijkheid, reputatie en integriteit van de ECB is niet gerechtvaardigd. De Ombudsman constateert derhalve geen wanbeheer door de ECB in dit verband.

Klager en de ECB zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

Verdere opmerkingen

1. De Ombudsman stelt voor dat de ECB op haar eigen website de informatie opneemt dat haar president lid is van de Groep van Dertig. Dit kan worden gedaan door de

informatie toe te voegen aan het cv van de voorzitter.

2. In het licht van zijn grotere verantwoordelijkheden en de zichtbaarheid van het publiek moedigt de Ombudsman de ECB aan stappen te ondernemen om de kwaliteit van haar communicatie met het publiek verder te verbeteren.

P. Nikiforos Diamandouros

Gedaan te Straatsburg op 1 februari 2013

[1] CEO's website beschrijft CEO als een „onderzoeks- en campagnegroep die werkt aan het blootleggen en uitdagen van de bevoorrechte toegang en invloed van bedrijven en hun lobbygroepen in de EU-beleidsvorming”.

[2] De website van de „Groep van Dertig” is www.group30.org [Link]

[3] Europees Stelsel van Centrale Banken.

[4] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Link]

[5] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Link]

[6] Artikel 130 VWEU luidt als volgt:

„Bij de uitoefening van de bevoegdheden en de uitvoering van de taken en taken die hun bij de Verdragen en de statuten van het ESCB en van de ECB zijn opgedragen, mogen noch de Europese Centrale Bank, noch een nationale centrale bank, noch enig lid van hun besluitvormende organen instructies vragen of aanvaarden van instellingen, organen of instanties van de Unie, van een regering van een lidstaat of van enig ander orgaan...”

[7] Artikel 7 van de statuten van de ECB heeft als opschrift „Onafhankelijkheid”. Daarin staat het volgende:

„Overeenkomstig artikel 130 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie mag noch de ECB, noch een nationale centrale bank, noch enig lid van hun besluitvormende organen instructies vragen of aanvaarden van instellingen, organen of instanties van de Unie, van een regering van een lidstaat of van enig ander orgaan, bij de uitoefening van de bevoegdheden en de uitoefening van de taken en taken die hun bij de Verdragen en deze statuten zijn opgedragen.”

[8] Er kan sprake zijn van een kennelijk belangenconflict wanneer blijkt dat de particuliere

belangen van een overheidsambtenaar de uitoefening van zijn taken oneigenlijk kunnen beïnvloeden, ook al is dit in feite niet het geval.

[9] Op 3 december 2012 gecontroleerd op de website van de Groep van 30. Er lijken 37 „huidige leden” en één „senior member” van de „groep van 30” te zijn.

[10] In 2011 besloot de Groep van Dertig dat alle elektronische kopieën van haar publicaties gratis zouden worden verspreid. De Groep van Dertig verklaart dat de „missie” van de Groep van Dertig zou worden geholpen door deze aanpak. Zij stelt dat het lezerspubliek van de Groep van Dertig materiaal als gevolg van deze beleidswijziging zal toenemen.

[11] 28 van de 88 contribuanten zijn overheidsinstanties.

[12] Zie www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Link]

[13] Lorenzo Bini Smaghi, Europese Centrale Bank; Philipp Hildebrand, Zwitserse Nationale Bank; Guillermo Ortiz, Bank voor Internationale Betalingen; Zhu Min, Internationaal Monetair Fonds; Abdlatif Al-Hamad, Arabisch Fonds voor economische en sociale ontwikkeling; Stanley Fischer, Bank van Israël; Ibrahim S. Dabdoub, Nationale Bank van Koeweit; Montek Ahluwalia, regering van India; Jaime Caruana, Bank voor Internationale Betalingen; William C. Dudley, Federal Reserve Bank van New York.

[14] Sir David Walker, Morgan Stanley International; Jacques de Larosière, BNP Paribas; Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos; William R. Rhodes, Citigroup.

Paul Krugman, Princeton University en Toyoo Gyohten, Instituut voor Internationale Monetaire Zaken.

Lawrence W. Summers, Nationale Economische Raad van het Witte Huis; Janet Yellen, Raad van gouverneurs van de Federal Reserve; Masaaki Shirakawa, Bank of Japan; Christian Noyer, Bank van Frankrijk;

Zhou Xiaochuan, Volksbank van China; Jose de Gregorio, Centrale Bank van Chili; Mark Carney, Bank of Canada; Philipp Hildebrand, Zwitserse Nationale Bank; Paul Tucker, Bank of England; William C. Dudley, Federal Reserve Bank van New York; en Lord Adair Turner, Financial Services Authority.

Tommaso Padoa-Schioppa, Promontory Europe E. Gerald Corrigan, Goldman Sachs Group, Inc.

Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos Jacques de Larosière, BNP Paribas, Roger W. Ferguson, Jr., TIAA-CREF en Jacob Frenkel, Groep van Dertig.

Kenneth Rogoff, Harvard University en Ernesto Zedillo, Yale Center for the Study of Globalization.

[19] Micheline Calmy-Rey, Zwitserse Bondsstaat; Mervyn King, Bank of England; Christian Noyer, Banque de France; Tharman Shanmugaratnam, ministerie van Financiën, Singapore; Zhou Xiaochuan, Volksbank van China; Jean-Claude Trichet, (toen) president, Europese Centrale Bank; Klaus Regling, Europese Faciliteit voor financiële stabiliteit; Abdlatif Al-Hamad, Arabisch Fonds voor economische en sociale ontwikkeling; Stanley Fischer, Bank van Israël; William C. Dudley, Federal Reserve Bank van New York; Jaime Caruana, Bank voor Internationale Betalingen; Gerd Häusler, Federal Reserve Bank van New York.

[20] Guillermo Ortiz, Grupo Financiero Banorte; Jacques de Larosière, BNP Paribas; William R. Rhodes, William R. Rhodes Global Advisors en Arminio Fraga, Gavea Investimentos

Martin Feldstein, Harvard University; Eugene Rogan, Universiteit van Oxford en Toyoo Gyohten, Instituut voor Internationale Monetaire Zaken.

[22] Zie http://www.group30.org/images/PDF/GRP30_IMF09_RPT_FNL-NEW.pdf [Link] de heer Trichet was waarnemer in de werkgroep voor het verslag.

[23] De Ombudsman merkt in dit verband op dat de verantwoordelijkheden van de ECB bijvoorbeeld niet de hervorming van het Internationaal Monetair Fonds omvatten.

[24] Hoewel klager bijzondere nadruk legt op de rol van partijen uit de particuliere sector in de Groep van Dertig, merkt de Ombudsman op dat artikel 130 VWEU de leden van de besluitvormende organen van de ECB verplicht hun onafhankelijkheid ten opzichte van derden, met inbegrip van andere overheidsinstanties, te waarborgen. Als zodanig is het even belangrijk dat de president van de ECB zich niet in een situatie bevindt waarin hij onnodig wordt beïnvloed door vertegenwoordigers van andere openbare financiële instellingen.

[25] Zie artikel 37 van de statuten van de ECB, getiteld „Beroepsgeheim”, waarin wordt bepaald dat „de leden van de bestuursorganen en het personeel van de ECB en de nationale centrale banken, zelfs nadat hun taken zijn beëindigd, verplicht zijn geen informatie bekend te maken die onder de geheimhoudingsplicht valt.”

[26] Zie naar analogie artikel 4, lid 1, onder a), van Verordening 1049/2001, dat bepaalt dat de instellingen de toegang tot een document weigeren wanneer openbaarmaking de bescherming van het algemeen belang met betrekking tot het financiële, monetaire of economische beleid van de Gemeenschap of een lidstaat zou ondermijnen.

[27] Zie <http://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/decisions/html/cvdraghi.en.html> [Link] (gecontroleerd op 11 december 2012).